

**Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Rev2 92/10
14.04.2010. godina
Beograd**

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović i Vide Petrović-Škero, članova veća, u parnici tužilaca OSS K. a.d. Z. i granskog sindikata N. Z., čiji je punomoćnik V.K., advokat iz Z., protiv tuženog E. a.d. iz B, čiji je punomoćnik D.J., advokat iz Z., radi isplate, odlučujući o reviziji tužilaca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zaječaru Gž.24/08 od 10.06.2008. godine, u sednici održanoj 14.04.2010. godine, doneo je

P R E S U D U

PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Zaječaru Gž.24/08 od 10.06.2008. godine, tako što se ODBIJA žalba tuženog i **POTVRĐUJE** presuda Opštinskog suda u Zaječaru P1.br.59/07 od 16.11.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zaječaru P1.br.59/07 od 16.11.2007. godine, usvojen je tužbeni zahtev tužilaca i obavezan tuženi da im na ime glavnog duga isplati 41.650.030,50 dinara sa zakonskom zateznom kamatom počev od 01.01.2005. godine do konačne isplate. Stavom drugim izreke, obavezan je tuženi da tužiocima naknadi troškove parničnog postupka.

Presudom Okružnog suda u Zaječaru Gž.24/08 od 10.06.2008. godine, preinačena je prvostepena presuda tako što je odbijen tužbeni zahtev tužilaca i obavezani tužiocu da tuženom naknade troškove parničnog postupka.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužiocu su izjavili reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pravilnost pobijane odluke u smislu čl.399. ZPP, Vrhovni kasacioni sud je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju Vrhovni kasacioni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužiocu su kao poverioci sa jedne strane i K. a.d. Z. kao dužnik sa druge strane, zaključili vansudsko poravnanje. Ovim poravnanjem predviđeno je da su poverioci i dužnik saglasni da postoji potraživanje poverilaca po osnovu neisplaćene minimalne zarade i zarade za plaćeno odsustvo, neizmirene doprinose prema Fondu PIO i zdravstvenog osiguranja u određenom periodu. Predviđeno je da će potraživanje poverilaca biti namireno putem gotovih proizvoda koje će dužnik obezbediti putem dorade nedovršene proizvodnje. Potraživanje će biti namireno do 31.12.2004. godine. K. a.d. Z. je sa E. a.d. B. zaključio kupoprodajni ugovor kojim je ugovoren da K. a.d. Z. prodaje E. a.d. B. sirovi kristal kao nedovršenu proizvodnju u odgovarajućoj vrednosti, a E. a.d. B., prodaje K. a.d. Z., gotove proizvode kristala u određenoj vrednosti. Rok isporuke gotovih proizvoda od strane E. a.d. B. je sukcesivno do 31.12.2004. godine. Ugovorom o seciji zaključenim između K. a.d. Z. kao ustupioca sa jedne strane i tužilaca kao prijemnika sa druge strane, ugovoren je da K. a.d. Z. ustupa svoja potraživanja prema E. a.d. B., a da tužiocu prihvataju potraživanja prema E. a.d. u B. u odgovarajućem novčanom iznosu. Ovaj ugovor su ugovorne strane potpisale, pri čemu je E. a.d. B. bio saglasan.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, prvostepeni sud je zaključio da je u pitanju ustupanje radi ispunjenja i usvojio tužbeni zahtev primenom čl.444. stav 1. ZOO.

Drugostepeni sud je preinačio prvostepenu presudu i odbio tužbeni zahtev nalazeći da je K. a.d. Z. prema E. a.d. B. imao samo tražbinu koja se sastojala u predaji gotovih proizvoda kristala, a ne i novčanu tražbinu u određenom iznosu.

Osnovano se u reviziji ukazuje da je pobijana odluka doneta uz pogrešnu primenu materijalnog prava.

Prema čl.444. Zakona o obligacionim odnosima, kada dužnik umesto ispunjenja svoje obaveze ustupi poveriocu svoje potraživanje ili jedan njegov deo, zaključenjem ugovora o ustupanju, dužnikova obaveza se gasi do iznosa ustupljenog potraživanja (stav 1.). Ali, kad dužnik ustupi svom poveriocu svoje potraživanje samo radi naplaćivanja, njegova se obaveza gasi odnosno smanjuje tek kad poverilac naplati ustupljeno potraživanje (stav 2.).

Po oceni Vrhovnog kasacionog suda, zaključenim ugovorom o cesiji ustupljeno je potraživanje radi naplate - 444. stav 2. ZOO. Potraživanje se sastojalo u isporuci finalnih proizvoda - gotovih proizvoda kristala. Obaveza tuženog je bila da ove proizvode isporuči tužiocima radi prodaje. Od toga bi tužiocu naplatili svoj deo potraživanja koje su imali prema K. a.d. Z. (koje je novčano izraženo u kupoprodajnom ugovoru i u ugovoru o cesiji). U tom trenutku bi se ugasila i obaveza K. a.d. Z. prema tužiocima (kod cesije radi naplaćivanja ustupiočeva obaveza se gasi tek kada ustupiočev dužnik prijemniku ispunil cediranu tražbinu). S obzirom da tuženi nije ispunio svoju obavezu, pravilno je prvostepeni sud usvojio tužbeni zahtev i obavezao tuženog na isplatu određenog iznosa sa kamatom od dana dospelosti potraživanja.

Na osnovu člana 407. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća - sudija

Predrag Trifunović,s.r.